

reduceres fra omkring 67 pct. til omkring 40 pct. af den samlede produktion. Der sigtes også imod et gradvis faldende skattetryk.

Skal vi opnå de målsætninger, vil der være plads til en realvækst i det offentlige forbrug på omkring 1 pct. om året, og det er mere end den realvækst, vi har oplevet i perioden fra 1987-97.

Selv med en forsvarlig, sund, ordentlig økonomisk politik er der altså mulighed for at fortsætte udbygningen af velfærdsstaten. Når hr. Kristen Touborg snakker om, at nu vil Socialdemokratiet, og nu vil regeringen igen skære ned over for kommunerne, er det i bedste fald imod bedre vidende. Der er tale om også ved de kommende kommunale forhandlinger at sigte mod en gennemsnitlig udvidelse af det offentlige forbrug på omkring 1 pct.

Der er selvfølgelig også andre ting, der skal forhandles med kommunerne om, og til disse andre ting hører, at kommunerne i de senere år løbende har overskredet de aftalte rammer for væksten i den kommunale økonomi. Den slags overskridelser kan vi selvfølgelig ikke have fremover, hvis de øvrige målsætninger for den økonomiske politik skal opnås, og det skulle de meget gerne.

Forespørgerne tager med forespørgslen udgangspunkt i, at der skulle være afgivet en række løfter om bedre forhold for syge, for børn og for ældre, og jeg kan bekræfte, at også for os i Socialdemokratiet er forbedringer af forholdene for disse grupper af afgørende betydning.

Det har også givet sig udslag i den politik, som regeringen har ført siden 1993, og som bl.a. har bevirket en kraftig udbygning af pasningstilbud for børn og unge. Således har vi i dag mere end 500.000 børn, der passes. Heraf er 125.000 børnepasningspladser tilvejebragt inden for de sidste 5 år, altså en forøgelse med en tredjedel. I dag er der omkring 11.000 på venteliste, og det synes dog at være en overkommelig opgave at løse.

Når hr. Kristen Touborg så henviser til, at der er udstedt løfter i valgkampen, som der overhovedet ikke er dækning for, har jeg prøvet at gennemgå det, som Socialdemokratiet har lovet i valgkampen.

Vi har lovet et socialt skatteløft for at løse samspilsproblemerne. Vi er kommet med et børneudspil, der især omfatter en udbygning af børnepasningstilbudene, og med en række forslag, som regeringen senere vil vende tilbage til, og som stort set ikke er udgiftskrævende, men serviceforbedrende. Vi har foreslået, at der for

at nedbringe ventelisterne afsættes en procentpulje til sygehusene, og endelig har vi skitseret en bedre hjemmehjælp i fortsættelse af den forbedring, der ligger i indeværende års finanslov.

Gør jeg den økonomiske udgift til disse områder op, taler vi om en udgift på i alt knap 1½ mia. kr. I 1997 havde kommunerne samlede udgifter på omkring 300 mia. kr. En realvækst på 1 pct. giver plads til en udvidelse på 3 mia. kr., og det vil sige, at de løfter, som Socialdemokratiet har givet i regeringen, beløber sig til halvdelen af den vækst, som kommunerne har til rådighed.

Så hvis de i øvrigt overholder målsætningen om en stigning i realvæksten på 1 pct., som regeringen har lagt op til, hvis det er det, man kan forhandle sig frem til, så vil der være god plads både til at opfylde de målsætninger, som Socialdemokratiet og regeringen skitserede i valgkampen, og til samtidig at give kommunerne økonomisk råderum til at lave lokale forbedringer på de områder, hvor de konkret føler, at de er bagefter.

Lad mig så endelig sige lidt om SF's forslag til vedtagelse, hvor man plukker en del af regeringsgrundlaget ud og foreslår, at det vedtages Folketinget. Det synes jeg er det rene pjat. Det kan godt ske, at SF synes, det er smart. Det kan godt ske, at de synes, det er supersmart. Jeg synes, det er dumsmart.

Vi vil fra Socialdemokratiets side stemme imod forslaget til vedtagelse. Det er helt og aldeles overflødigt, for selvfølgelig er regeringens forhandlingsgrundlag med kommunerne det regeringsgrundlag, som den selv har fremlagt. Men det, som SF synes at lægge op til, er, at det hele skal opfyldes i 1999. Det er der selvfølgelig ikke penge til. Regeringsgrundlaget er et 4-årigt handlingsprogram, og som jeg har skitseret, skulle der være god økonomi til det.

Endelig ønsker vi ikke at binde regeringen eller lægge nogle rammer ned over de forhandlinger, der skal foregå mellem regeringen og kommunerne. Det er nu én gang bedst, at alle problemerne kommer på bordet, og at man finder en samlet løsning. Den skal Folketinget ikke skitsere på forhånd.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hr. Klaus Hækkerup vil stille en modsætning op, som jeg ikke helt forstår, nemlig en modsætning mellem økonomisk ansvarlighed og